

Quinetiam inuenitur quod, dum conflatur
argentum, in tectis guttati concravit. Sunt
& qui argentum viuum per fessē in metallis
inueniri tradant. Afferuatur porrō in vitreis,
plumbis, stanneisve aut argenteis vasis: quā-
doquidem aliam omnem materiam ita ex-
est, ut permanet atque præterfluat. Cæterū
potum vim pernicialem habet: suo enim p̄-
dere interna perrodit. Remedio est, lac co-
piosum subinde potum & vomitionibus re-
iectum, aut vinum cum absinthio, aut apij
decoctum: aut semen horミニ, aut origa-
num vel hyssopum cum vino. [Auri limata
scobs, id est, ramentum quam tenuissimum,
epota mirabili est contra hydrargyrum au-
xilio.]

De rubrica Sinopica. CAP. CXI.

RUBRICA Sinopis maximè probatur dē-
sa, grauis, iocineris colorem referens,
calculorum expers, concolor, quæque dum
diluitur longè lateque diffundi solet. Effo-
ditur in Cappadocia speluncis quibusdam,
expurgataque defertur in Sinopem urbēm,
in qua vœundatur: atque inde etiam cogno-
mentum accepit. Viin habet exiccatoriam
& emplasticam: quapropter vulnerariis em-
plastris commiscetur, vti etiam paſillis exic-
cantibus & adſtrictoriis. Aluum quoque
ſtit̄ tum ex ouo ſumpta, tum etiam clyſtere
infusa.

infusa. Datur & eadem hepaticis.

De Rubrica fabrili. CAP. CXII.

RUBRICA fabrili ad omnia Sinopide inferior est. Optima Ægyptia & Carthaginensis, calculorum expers atque friabilis. Nascitur & in Iberia quæ ad occidentem spectat. Fit quoque, exusta ochra & degenerante in rubricam.

De Lemnia terra. CAP. CXIII.

LEMNIA terra defertur è cuniculo so quodam specu Lemni insulæ, in quo nascitur. Scilicet palustris inibi locus est, è quo eruitur & hincino sanguini permiscetur. Hanc dein incolæ coactam in pastillos capræ imagine signant: vnde & sphragida ægos, hoc est, capræ sigillum appellauere. Vim antidoti habet contra pernicioſa venena sanguinem. Siquidem pota cum vino & præsumpta, foras venena vomitione pellit. Prodest & contra iectus morsusque animalium, quæ exitiale virus ejaculantur. Antidotis quoque immiscetur. Sunt qui hac etiam ad expiationes utantur. Est & eadem dysenteriæ utilis.

De Atramento futorio.

CAP. CXIII.

ATRAMENTUM futoriū genere quidem unum & idem est, siquidem liquor est concretus: at speciales differētias tres habet. Enim uero unum liquoribus stillatum in

cuaiculos quosdam percolatis concrescit
quamobrem ab iis qui Cypria metalla tra-
ctant stillatitium appellatur. Petesius
hoc ipsum pinarium vocat: alij stalaeticon,
id est, stillatitium. Alterum latenter stagnat
in speluncis, posteaque transfusum in exca-
uatas scrobes, concrementum capessit: hoc
iccirco pecton, id est, concretitium propriè
nominatur. Tertium coctile dicitur, & in
Hispania confici solet, sed maximè decolor
& bonitate deterrimum esse constat. Ratio
parandi hæc est: Dilutum aqua decoquunt;
mox in conceptacula transfusum residere
patiuntur. Hoc statim diebus cogitur, & in
complures diuiditur tessellatas formulas,
quaè quidem racematum inter se cohærescent.
Optimum censetur, quod cæruleum est ac
ponderosum, densum & translucens: cuius-
modi stillatitium est, quod ab aliis loncho-
ton, (quasi lanceatum) appellatur. Proxi-
num, concretitium. Coctile verò inficien-
dis denigransque pannis aptius cæteris es-
se compertum est: sed ad medicinæ usum
inualidius esse experimenta docent. Valer
adstringere, calfacere & crustas inducere. La-
ta ventris animalia necat, drachmæ pondere
deuoratum, aut cum melle delinquit: vomi-
tus ciet: & aduersus hausta fungorum venena
ex aqua potum auxiliatur. Purgat & caput
aqua

aqua dilutum, & in vellere naribus instillatum. Cæterum vritur, vt mox in chalcitidis mentione ostendemus.

De Chalciti. CAP. CXV.

PRASPERENDA Chalcitis æris speciem referens, friabilis, nec lapidosa, nec inuetata, intercurlantibus venis oblongis splēdentibūsque. Huic adstrictoria vis est, exalfaciens & crustas ulceribus obducens: repurgat quæ oculis & eorundem angulis hærent. Est & in genere leuiter exedentium. Quinetiam efficax est ad erysipelata & herpetas, itemque sanguinis è vulua & naribus eruptions cum porri succo. Eius farina gingivias excrescentes, nomas, tonsillāsque compescit: vsta eadem & cum melle trita, oculorum medicamentis longè vtilior redditur. Callum quidem scabritiēmque palpebrarum absunit abstergitque: fistulas vero collyrij modo indita insanat.

De Psorico. CAP. CXVI.

Efficitur porrò ex ipsa medicamentum, psoricum dictum, duabus eius partibus vni cadimia additis, & ex aceto tritis. Oportet autem in fistile coniici, quod fimo obruatur diebus quadraginta per Caniculae ardores. Sic enim medicamentum acrius euadit, atque idē quod chalcitis potest. Sunt qui mixtas pares vtriusque portiones in vino terunt,

& eadem illa prosequuntur. Vritur Chalcit
is fictili nouo indita, & ignitis carbonibus
imposita. Sit verò modus vstitutionis metallico-
rum, quæ quidem humore multo abundauer-
rint, dum bullulas edere desierint, ac perfectè
inaruerint: reliquorum verò, dum in flori-
diorem colorem mutata fuerint. Cùm ergo
chalcitis sanguineum ac miniatum colorem
interius altiusve contraxerit, tūm denum i-
gni eximenda est: mox incidente spureitia
flatu depulsa reponenda est. Torretur etiam
num perflatis carbonibus, vsquedum sublu-
tes colore pallescat, aut fictili subditis can-
dentibus prunis subinde versata, donec igne-
scat colorēmque mutet.

De Misy. CAP. CXVII.

Mis v assumentum natione Cypriunt,
Mauri speciem præ se ferens ac durum,
quodque dum friatur aureis micet scintillis,
ac stellæ modo radet splendescatve. Vtio-
nem autem ac vim etiam habet cum chal-
cidite eandem, præterquam quod psorium
ex eo non cōficitur, intensiorisque ac remis-
fioris facultatis ratione hoc ab illa differt.
Ægyptiū porrò ad cetera quidem prefertur,
tanquam efficacius : sed ad ocularia medica-
menta supradicto longè inferius est.

De Melanteria seu atramento metallico.

CAP. CXVIII.

ME LAN TERIA quædam in faucibus fodinarum, quibus æs erutum fuerit, falsuginis modo concrescit: altera verò in summa facie supradictorum locorum coit, quæ quidem etiam terrena est. Sed & inuenitur in Cilicia & aliis quibusdam regionibus fossiliis quædam. Præstat in Melanteriæ genere, quæ sulphurei est coloris, lauis, æquabilis, pura, & quæ contactu aquæ confestim nigrescit. Ceterum vim causticam tandem obtinet, quam & misy.

De Sory. CAP. CXIX.

SORY existimauere nonnulli esse melanteriam, sed falso: siquidem peculiare genus est, illi tamen haud ita dissimile. Verum Sory virosum magis est, ac nauseam mouet. Inuenitur in Ægypto & aliis quibusdam regionibus, ut & in Africa, Hispania & Cypro. Maxime verò laudatur Ægyptium, quodque frianti nigritus appareat, crebris foraminibus peruum & subpingue, insuperque astringens & hausto olfactuque virosus, atque adeo subuertedi stomachi vim habes. Quod autem inter friandum misyos modo non scintillat, & alterius generis esse, & invalidum censendum est. Vim & vitionem supradictis similem habet: dolori dentium

P p. j.

cauernis inditum medetur: eosdem labantes; firmat: ischiadicis ex yino infusum auxiliatur: illitum cum aqua, varos extinguit. Miscentur & medicamentis quæ pilos denigrat. Hæc verò in communi & alia ferè omnia quæ vſtione m experta non sunt, vſtis potiora censeri debent: salem excipio, vini fæcem, nitrum, calcem & consimilia, quæ quidem cruda, remissiora sunt. Cremata siquidem, viribus efficaciora redduntur.

De Diphryge. CAP. CXX.

TI PHRYG I S tria genera esse creduntur: vnum enim metallicum est, quod in Cypro sola nascitur. Ita enim ut lutosum est, ex uno quodam inibi gurgite eruntur: eratum deinde Sole siccatur: mox circumpositis cremiis vritur. Diphryges idē vocatum est, quod & à sole & à cremiis fermentis vratatur, arefiat inquam & quasi torreatur. Alterum, dum conficitur æs, illins quasi fæx quædam subsideret: si quidem post frigidæ affusionem, ut superius retulimus cum de æris flore dissereremus, sublato ære, fudo fornacis inhærens id genus inuenitur, æris tum astrictione tum etiam sapore præditum. Tertium sic fit: Lapidem pyriten dictum qui ista tractant dies multos ut calcem cremant in camino: ac ubi colorem rubricæ contraxerit, exemptum recondūt. Quidā verò assertū hoc ē

hoc è sola materia fieri, è qua lapis ærosus perficitur, quando in dictis areis assata indeque in scrobes translata peruritur. Nam & locum foueas ambientem occupat, & exemptis lapidibus nihilominus inuenitur. Præfertur quod saporē æris reddit, æruginē præse forens, astringens, & vehementer exiccans linguā: id quod sibi exusta ochra nō vēdicat, quæ tamen cremata diphrygis loco vānit. Vis ei astringere, validē perpurgare, exter gere, siccare, carnis excrescentias cohibere, vlcera cacoëthe & quæ serpunt ad cicatricē perducere. Abscessus quoque terebinthina aut cerato exceptum dīscutit.

De Arsenico, seu auripigmento.

CAP. CXXI.

AVRIPIGMENTVM in iisdem metallis, quibus sandaracha, gignitur. Optimum existimat crustosū, auri colore micās, quodque crustas eas habet ferè semper sibi inuicē squamatim incubētes, insuperq; impermixtū est & omnis aliena materia expers. Tale est quod in Myria Hellespōti nascitur. Sunt autē illius duo genera: unū quidē, quale antē cōmemoratū est: alterū, glebosum & colore sandarachæ simile, quod ē Pōto & Cappadocia defertur: & hoc quidē secundum locum tenet. Porrò torretur auripigmentum hoc modo: Testæ nouæ inditum carbonibus

Pp. ij.